

VECKOBLADET 19

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1982 8:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 21 maj 1982.

Marie har sökt sig till KPML(r)

Lagom till 1 maj har Marie Köhler lämnat Vpk och KU-Lund till förmån för KPMLr. Det är väl i och för sig inte så märkvärdigt i dessa uppbrottens tider, men Marie har i vevan låtit sig intervjuas i tidningen Proletären och det är mindre vanligt.

I en stort upplagd artikel i nr 32 av nämnda tidning blickar Marie bestämt ut på läsaren. Med ganska hårda formuleringar tar hon avstånd från sina gamla kamrater som kallas "flummargång", "extrema typer" och "projekt-

grodan behöver bokskogen för att överleva, liksom de arbetande behöver bokskogen för rekreation. Alltså är försvaret av lövgrodan en klassfråga. För övrigt kan den vara värd att försvaras ändå.

Svårt vägval?

Men givetvis är inte Vpk-Lunds försvar av lövgrodan huvudskalet till Maries övergång. Nej, hon har tillhört den del av KU och Vpk som har haft svårt att acceptera den radikala kritiken av sovjetkommunismen. Som tycker illa om eller förhåller sig avvaktande till eurokommunism, demokra-

Marxistiskt grodperspektiv

makare" som vill dra kommunismens namn i smutsen. Det antyds att "medelklassens kvinnomaffia" är på väg att ta över den politiska verksamheten. Nå, Proletärens läsekrets är van vid mycket och Marie förstår nog vad som väntas av henne. Men en och annan läsare måste väl ändå ha höjt ett ögonbryn när Vpk i Lund anklagas för att vara lövgroderäddare ("lövgrodand"), skriver intervjuaren Hasse Karlsson, som kanske tror att det rör sig om en fågel). Här behövs uppenbarligen en förklaring!

Sanningen är den att feodalherrarerna i Skåne vill hugga ner bokskogen för att i stället inplantera den profitabla granen. Löv-

ti, kvinnokamp, ekologi och fredskamp som inte nödvändigtvis ser positivt på Röda Arméns kärnvapennehav. För Marie är protester mot Sovjets inmarsch i Afghanistan exempel på kommunisthets och artiklar i Ny Dag kring demokratifrågor rubriceras som »väl-regisserade diskussionsinlägg».

Det måste ha varit svårt för Marie att välja mellan Apk och KPMLr, ty hennes argument mot Apk verkar inte helt övertygande: hon talar bl a om "fylleresor i österled" som hon kan avstå från. Vad som i sista hand kan ha avgjort Maries ställningstagande vete fåglarna, kanske tycker hon att det är mer stake i göteborgarna trots allt.

forts. s. 3

Inget nytt Bokcafé ännu

Inget nytt bokcafé ännu

Samtidigt som de sista böckerna skänks bort och inventarierna bärs ut från bokcaféet, som avvecklats efter konkursen i vintras, kommer det dystra beskedet: De konkreta planerna på en ersättande bokhandel, om än i mindre skala, har gått i stöpet. För stunden vet ingen vad som i stället kan ske, och när.

Det var ju allmän bokkras och krympande radikal läsekrets som tillsammans knäckte det gamla Bokcaféet. Den nya bokhandel som planerades skulle ha begränsad personal och anspråkslösa lokaler. Den skulle även få avstå från det breda internationella sortiment som var Bokcaféets kännetecken och i stället koncentrera sig på svensk eller rättare skandinavisk kvalitetslitteratur. En rad förlag med progressiv utgivning var preliminärt klart intresserade av en sådan försäljningskanal vilket utgjorde grunden för en intressant nykonstruktion, ett slags återupprättande av den gamla kommissionsbokhandeln. Det skulle hålla nere de ekonomiska riskerna med projektet.

Intressent hoppade av

Ändå tycks det främst ha varit de ekonomiska riskerna som slutligen fått en av de viktigaste intre-

ssenterna att tveka. Det gäller Zenit, en tidskrift som ju även ger ut böcker. Zenit var ju en stöttepelare för Bokcaféet både vid dess start 1970 och under dess fortsatta existens. Tidskriftens redaktion och medarbetarkår har haft en närmast unik och på sitt sätt beundransvärd kontinuitet, och det är alltså samma personer som för 12-13 år sedan gjorde en optimistisk satsning som nu ser mörkare på framtiden.

Och med Zenits erfarenheter, resurser och anseende borta tycks hela kommissionsmodellen falla, åtminstone som det ser ut nu.

Intresset kvar

Hos Kulturföreningen Bokcaféets Vänner finns förvisso intresset kvar men ensamma räcker man inte till för en nystart. En intresserad part är rimligen Vpk - i många städer är ju boklådorna med namnet Arbetarkultur den ledande eller enda vänsterbokhandeln - men från det hållet är knappast några initiativ att vänta före valet.

Så under en framtid av osäker längd är KPMLr:s Röda Stjärnan i Östra Mårtensgatan den enda vänsterbokhandeln i Lund.

gs

Köp Vpk Lunds nya årsbok: UTE NU!

CYKELMANIFESTATION:
TEMA **BARNEN ELLER BILARNA?**

SVERIGE 170
INTERNATIONELLA BARNÅRET 1979
P. PETERSSON

Malmö lö 22/5. Samling kl 10.30 vid Johannesskolan. Avslutning vid Länsstyrelsen. Arr.: Cykelfrämjandet, Cykelgr. samt Trafikmiljögr. i Malmö.

Ropen skalla: Jobb åt alla!

För alla ungdomar som slutar skolan är målet att få ett arbete, för att tjäna egna pengar, kunna försörja sig själva och bygga upp sitt eget liv. Men ett arbete betyder så mycket mer – att få känna att man behövs och kan göra nytta någonstans, att få ta ansvar och bli accepterad som vuxen, att få känna arbetsglädje och gemenskap med arbetskamraterna. Kort sagt – att få en meningsfull roll i samhället.

Allt detta får många unga idag aldrig uppleva. För alltför många är det i stället arbetslösheten som möter efter skolan. Att vara arbetslös, det är att hamna utanför all normal social gemenskap. Att försöka få ekonomin att gå ihop med KAS och något tillfälligt arbete ibland, om man har tur. Aldrig kan man planera någonting, dels för att man ju ständigt går och väntar och hoppas på att snart få ett jobb och dels för att man inte har några pengar. Varje dag går man och vaktar på telefonen, och blir först hoppfull och sedan besviken varje gång den ringer. Ständiga frågor från vänner och bekanta om man inte fått något jobb än, och »har du inte försökt på det företaget, dom brukar ju behöva folk... Ett gnagande tvivel om det ändå kanske är en själv det är fel på, att man inte ansträngt sig tillräckligt för att hitta ett arbete, inte varit tillräckligt trevlig på anställningsintervjuerna. Man blir kallad arbetskygg och lat. Man blir trött och passiv av att ingenting göra. Vänjer sig vid att sova halva dagen, för varför skall man stiga upp när det enda vettiga man har att göra är att gå till af och hämta den, ack så tunna, platsjournalen. Ständigt blir man ratad, får veta att man inget duger till, inget är värd. Nedtryckt, likgiltigt och passiviserad är det lätt att ta till droger för att fly från hopplösheten.

Detta är den hårda verkligheten som många av oss unga redan fått uppleva, och som än fler kommer att få känna av nu när skolorna snart slutar.

Att vara ung i Sverige idag är att vara utanför, onyttigt, utan ansvar, alltid i vägen, bråkig, besvärlig och utan hopp om framtiden.

Det är lätt att ge upp när man ser hur det är, men vi unga får inte, ska inte ge upp. Vi ska fortsätta bråka och att vara besvärliga. Men vi ska göra det därför att vi inte vill vara utanför och onyttiga, och därför att vi inte vill ge upp hoppet om framtiden. Det är ju vi som är framtiden, vi vill vara med och ta ansvar för hur den ska se ut. Vi kräver att få arbeta, att få göra något meningsfullt, känna oss nyttiga och kunna försörja oss själva.

VI KRÄVER ARBETE ÅT ALLA UNGA!

FARVÄL, KÖTT!

Farväl, kött!

Det lär ska bli karneval i helgen och alla förnuftiga människor jag känner flyr stan. Själv blir jag nog kvar.

Jag tänker inte säga emot alla de sanningar som sagts under årens lopp om det här jippet: Jo, det är ihåligt och obehagligt, passiviserande, reaktionärt och eländigt. Med gällande tidsanda i studentkåren lär det dessutom vara ovanligt stroppigt och obehagligt internt, enligt vad jag fått rapport om. En karneval brukar dessutom ge några självmord, ett flertal akuta alkoholförgiftningar medan de normala genomklappningarna är legio.

Men ändå. Mitt i all skiten har det dykt upp ett och annat som har stått sig – Hasse och Tages professionella amatörism som i tjuo år varit det bästa som bjuddits i svensk underhållning kommer från den här miljön. Kvaliteten på cirkusen kan variera, det är sant, men dess grundläggande idé om att det roligt när folk kliver in i en hästkostym och vacklar omkring i sågsåpanen håller.

En välordnad orgie

Sen är det det här med det orgiastiska. Delar av läsekretsen har visserligen undanbett sig gamla karnevalsminnen i den här krönikan, men det kan bara inte undgås. Jag ska säga några ord om sminkdansen som är karnevalens kärna. Det är så, att för att hinna sminka alla deltagare i tåget så måste man börja tidigt. De redan sminkade ska sedan hållas på gott humör. Man kommer alltså nysminkad till upp till AF's stora sal vid kvart i sju på morgonen, orkestern drar i gång litet trevande, det är gäspigt och småhuttigt. Men det lättar litet, maskinen kommer upp i varv – kanske är det snapsarna som uthämtas mot kupong. Vid åtta är det full rulle och hela tiden strömmar det till folk, vid halv nio är det ganska hänförande, vid nio helt otroligt, vid halv tio vet jag bara ett ord; orgiastiskt. Man håller Lill-Babs i sina armar och buggar med Alva Myrdal, medan Alice Timander redan är utslagen och Påven måste hjälpas till toaletten. Häftiga och hopplösa förälskelser uppstår –

man känner ju inte igen varandra veckan efter. Men klockan tio är allt slut; musiken tystnar, man vill bara försätta att dansa men utfösarna är obehagliga: Alla ska ut och ställa upp. Resten, själva tåget, är en glädjelös mekanik.

Plågsamma pikanterier

Tja, det får väl räcka med det. Jag ska t. ex. avhålla mig från att berätta när jag var neger tillsammans med Per Gahrton och det finns en del pinsamheter som inte går att berätta alls. Hur Lund kommer att se ut på måndagsmorgonen vet väl alla.

Det finns alternativ till karnevalen och jag rekommenderar dem samtliga i första hand. Men det kan alltså inte uteslutas att jag också i år kommer att besöka cirkusen, och kanske har jag dessförinnan klämt några öl. Farväl, kött!

Lucifer

VÅRAS DET FÖR SIA?

På kompolmötet diskuterades den samlade skoldagen som ska införas i Lunds kommun fr. o. m. höstterminen -82. De flesta klasser kommer således att få längre skoldagar, där undervisning varvas med fria aktiviteter.

Eftersom införandet av samlad skoldag inte får kosta något, kommer kommunens fritidshem och liknande att utnyttjas mera. Fritidspersonalen kommer således att få utökade arbetsuppgifter, eftersom de förutom det nuvarande arbetet dessutom ska leda olika aktiviteter med elevgrupper från skolan.

Vpk har krävt att pengar skulle anslås för införandet, men några extra resurser kommer antagligen inte att ges förrän befintliga möjligheter är uttömda. De skolor som inte har något fritidshem i sin närhet är de som kommer att behöva detta meranslag och de står därför sist i kön. Frågan är var man tänker ta pengarna ifrån.

Varför införs SIA just nu? Orsakerna är oklara. Prestige?

För och emot?

Vid diskussion på mötet framkom synpunkter både för och emot ett införande av samlad skoldag i Lunds kommun. Motståndarna uttryckte farhågor om ett begränsat och stympat innehåll i de fria aktiviteterna samt att man kan komma att knappa på andra sociala förmåner för att rida hem kapphästen.

De som ställde sig positiva framhåvde betydelsen av ett långsiktigt perspektiv. De olika personalkategorier som berörs kommer att tvingas till samarbete, stöta på sociala och ekonomiska motsättningar i sina roller i arbetet och av nödvändighet ompröva sina arbetssätt.

Innehållet i den samlade skoldagen beror främst på det ekonomiska, politiska och kulturella klimat som omger skolan och dess personal. Att skapa medvetenhet om detta är en av de progressiva samhällskrafternas uppgifter. Omsorgsformen samlad skoldag innebär att samhället övertar ansvar och tid från föräldrarna vad gäller utbildning och fostran. Detta innebär för vissa barn omsorg i stället för dagdriveri och passiv anpassning till nedbrytande miljöer där profitintressen får härja ohämat. Mot denna bakgrund ter sig formen samlad skoldag som enbart positiv.

Innehållet

Det måste emellertid med nödvändighet föras en debatt om vilket innehåll skoldagen ska ha; precis som vi kräver bra dagis, måste vi också kräva bra skolor. Innehållet ska diskuteras såväl på riksnivå som lokalt i Vpk Lund.

Som forum för denna debatt efterlyste man på mötet Vpk:s skolarbetsgrupp, som nu kan ges en ny konkret uppgift. I sitt protokoll uttryckte kompolmötet betydelsen av en nybildning av skolarbetsgruppen, i vilken alla personalgrupper som berörs av sam-

lad skoldag skulle ingå.

Diskussionen på kompolmötet var stormig, och avbröts disciplinärt p. g. a. tidsbrist. På nästa kompolmöte tas emellertid frågan upp på nytt.

Kenny Andersson

ELEVEN

Lundakommunisterna är ett tidningsgörande släkte. Nyss utkommen är KU:s (Kommunistisk ungdoms) tidning ELEVEN.

I det nya numret skrivs om första maj, om Sverker Oredssons besök på Spyken och KUs besök hos Sverker Oredsson. I glädjeyran över den nya matsalen på Katte tycks man ha glömt personalens villkor. Så inte Eleven som intervjuat en av »mat-tanterna», som kan berätta om försämrade arbetsförhållanden.

Eleven är klart läsvärd. Inte minst borde Veckobladskredaktionen läsa den för att lära sig hur man gör en lättläst tidning med snygg lay-out. Omslaget är suveränt.

JH

PRENUMERERA
POSTGIRO 986008-1 20 KR/12 MN
ELEVEN

En afton i kryptan

Kan man som icke-troende ha utbytte av den religiösa tanke-sfären och därmed sammanhängande ceremonier? Svaret blir nog ja om man håller sig till söndagarnas aftongudstjänster i domkyrkans krypta.

Själva miljön för tankarna till underjordisk verksamhet och visst är det kristna budskapet här mellan pelarraderna – om inte samhällsomstörtande – så dock radikalt. Studentprästen Anna Karin Hammar tar ofta »fula» ord i sin mun: utslagning, förtryck, kapitalism, fredsrörelse m.m. Det är också Anna Karin som brukar vilja hör repris på Venceremos när Lunds kommunistiska blåsorkest-er spelar i domkyrkan 1 maj.

Normalt är publiken ganska ungdomlig här i kryptan men i söndags fanns många äldre närvarande för att fira 100-årsminnet av Elin Wagners födelse. De fick lyssna på en amerikansk feministpräst, Mary Hunt, som talade om »Peace or patriarchy» på ett sätt som fick en att vilja gå hem och se över sin manliga identitet.

Om möjligt än mer suggestivt framträdde sen (på höga klackar) Ronnebyprästen Elisabeth Gerle. Förutom det att hon talade fint om Elin och fredsdemonstrationen i Göteborg så sjöng hon Elisabeth Hermodsson som en näktergal. Det slår mig att politiskt radikala kristna ofta lyckas förena ett politiskt budskap med personlig värme och utan att förirra sig in i tes-tuggeriets labyrinter. De kristna symbolerna kan ju också tolkas i progressiv anda om man så vill: nattvarden som t ex att sluta fred och dela lika till åminnelse av en långhårig extremist som levde i egendomsgemenskap och som ställde sig på de förtrycktas sida i den eviga kampen mot herrarna som råder.

Men nere i kryptan var det denna afton kvinnorna som rådde, även det lilla musikka-pellet bestod enbart av kvinnor.

Eftersits

Efter lite ceremonier blev det så eftersits i Liberiet, där man Elin till ära, gratis kunde få kanelbullar, te och kaffe. Några äldre kvinnor berättade hur de hade upplevt Elin Wagners på nära håll. Tydligt hade hon varit ganska tyst och blyg i sitt uppträdande och ingalunda framstätt som den märkliga sierska som hon i själva verket var. Ytterst få förstod egentligen värdet av vad hon skrev, och en bok som Väckarklockan emottogs ganska kyligt.

Elin gamla fans var mycket glada över att se en ny generation kvinnor ta upp tankegångar från hennes penna, framför allt då fredskampen. En av dem berättade att ordet »fred» inte fick nämnas i kyrkan förr, det tonades ner och blev »frid» i stället.

Mjau

De enarmade banditerna

För tio år sedan skar det sig mellan mig och den svenska krigsmakten: Jag sa ensidigt upp bekantskapen. Tidpunkten var en smula illa vald, när brytningen inträffade hade jag redan femton månaders grundutbildning och en månads repövning bakom mig. Sent skall syndarn vakna. . . Men sedan gick det desto fortare utför med mig.

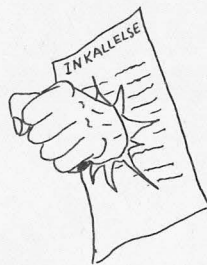
Rättegången – för sån blev det – var ett enkelt beställningsarbete. Som en enarmad bandit spottade Malmö tingsrätt ut domen: en månads fängelse och »avsättning». På det viset fick jag se Skänninge, en lustig liten häla i Mellansverige. Fängelset en sorts Potemkinkuliss, där knarkhandlare som väntade på att återbördas till friheten förvarade sina delikatesser i golv, väggar och tak. Sin korrigering bidrog man till genom att vika overaller. Härrigud, vad allt får man inte uppleva i ett liv!

Trots allt tycker man nog ändå att det är en smula besvärande att bli utsatt för dumheter av det här slaget. Jag kände mig generad å omgivningens, samhällets vägnar, tänkte ungefär som i en refräng hos Degenhardt: Aber wir leben doch heute! (Ja, gewiss, aber: so sind hier die Leute!) Jag bestämde mig för att framöver inte heller ha med borgerliga domstolar att göra, som en sorts utvidgad vägran.

Efter detta blev det mycket angeläget för krigsmakten att försäkra sig om min medverkan. Den avsatte sergeanten Persson inkallades som *sergeant* cirka en gång i halvåret. Jag fick papper så att jag kunde tända brasan med dem en gång om dan. Samma tingsrätt som dömt mig till avsättning fick nya militära beställningar och ef-

fekturerade dem prompt; böter för vägran att ta emot inkallelseorder.

Så gick det på fram till sommaren 80, när jag blev led på cirkusen efter den femtonde inkal-lelsen. I ett brev till mitt värn-pliktskontor förklarade jag mycket vänligt hur saker och ting låg till. Prompt (ibland går det extra fort, då anar man att det inte finns enbart datamaskiner!) fick

jag en ny inkallelseorder, som kul-spruteskytt, och nu brann det i knutarna: en månad senare skulle evenemanget gå av stapeln.

»Till stort men för försvaret» – så heter det alltid – uteblev jag. Och nu, två år senare, har det militärjuridiska systemet, med Trelleborgs tingsrätt som kasperdocka

lyckats hänga en ny fängelsedom om halsen på mig. Förtifem sekunder tog operationen; jag uppfattade att skräpukarna i rätten var närmast lättade över att ingenting blev sagt i *saken*.

Min modell rekommenderas inte, den är besvärlig, men har jag inte rätt i en mycket stark känsla för att *vägran och kamp måste vända sig mot sammanflätningen av det militära och det »rättsvårdande» systemet?* Som författare känner jag mycket starkare för att tala från *min* plattform: bok- eller tidningssidan, än på fientlig mark, inför en enarmad bandit som spottar ut sitt svar innan den fått frågan.

Det skulle vara roligt att med en pamplett testa hur mycket kallt stål (nej, jag är inte pacifist) detta system tål! Det är denna tanke, som föranleder mig att dra upp min egen, förvisso rätt triviala historia i Veckobladet. Skulle ni, läsare kunna hjälpa mig, genom att bidra med era egna upplevelser av inkonsekvenser, godtycke, beställningsdomar i värnpliktsmål? Jag kan inte lova annat än att jag skall göra det värsta möjliga av det ni kan ha att bidra med.

Christer Persson

forts. fr. s. 1

Konspirationer

För läsare som är intresserade av konspirationer ger Proletären artikeln en del uppslag. Marie menar att KU-kongressen 1980, då hon själv hamnade i förbundsstyrelsen, segrade den gruppering som tänkte som hon, men sen kom Vpk-kongressen och förstörde allt. Om nu-läget säger Marie: »... det är ingen överdrift att påstå att Apk bedriver ett organiserat arbete inom åtminstone KU för att dra ut så många medlemmar som möjligt.»

Har Marie Köhler handlat fel som lämnat Vpk-KU? Borde inte kommunister av olika schatteringar kunna rymmas inom samma organisation? Nja, erfarenheten från vårt eget partis historia och det finska t ex är att en långdragen skilsmässa leder till ömse-sidigt lidande. Polerna ligger för långt ifrån varandra, motsättningarna leder till antagonism på alla plan. Att Marie därför avviker från Vpk-KU är väl därför ingen tragedi, möjligen kan man beklaga att hon hamnat i det stalinistiska rättboet.

FH

Berika varandra

Federation Internationale de Centres Touristiques har en workshop i helgen i Lund läser vi i onsdagens Arbetet. Det blir ett hårt program, karnevalen ska ju också besökas. »Vi har idéutbyte och berikar varandra i kamratlig anda» säger Lunds turistchef Bo Kjellin. Jo, det är just det vi alltid har misstänkt, men det är sällan det sägs så rent ut. Men det är trevligt att intendenten kommit tillbaka från Florida nu, vi ser fram mot fler uttalanden. Allmänheten är välkommen att se på turistaffischer i Stadshallen, glömde vi sånär att säga.

När de fattiga väntar på de rika när de små väntar på de stora när fansen väntar på stjärnan när eleverna väntar på läraren när de svarta väntar på de vita när jobbarna väntar på chefen när folket väntar på regeringen

tja, då får dom väl vänta ett tag

Herrskap anländer lite senare och måste gå lite tidigare

Alois Brandstetter
övers. Joachim Lentz

KÖKSFILOSOFENS
REVOLUTIONERANDE
RECEPT

Kennys special: M-stuvningen.

Denna stuvning återspeglar inte på något sätt Kennys politiska åskådning, han är pålitligt radikal. Majs 250 g, Musslor, 1 bk el. ca 150 g, Morötter, 3 stora, Mersilja.

Till säsen:

Mjolk
Muljong
Mjöl (vete-)
Margarin
Muskotnöt
Mosmarin
Mitaliensk salladskrydda (Mice Islands).

Skala morötter. Skär dem i bitar. Koka upp saltat vatten i kastrull 1 och smält 1 msk margarin i kastrull 2. Rör ned 2 msk mjök i kastrull 2. Lägg i morötterna i kastrull 1 (kokande vatten). Till-sätt 4 dl mjök till kastrull 2, ev. också 1 tsk muljong. Koka upp vatten i kastrull 3. Låt kastrull 1 koka upp under ständig omrörning. Ös i kryddorna samtidigt. Lägg i majs och musslor i kastrull 3 (kokande vatten). Låt den råa koka upp på nytt. I en serverings-skål: morötterna, majsen och musslorna. Slå säsen över. Klipp litet mersilja över. Mums.

Redaktionen tar inget som helst ansvar för den myckna disken.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

En häxa rentav

Förra VB var nog det sista som kunde säljas på Bokcaféet. Bland kunderna var det några som försäkrade sig om det. En kund köpte to m 2 ex och för säkerhets skull 1 ex av 1 maj-VB. Samme kund hade faktiskt köpt 4 ex tidigare!! Vi kände våra kunder på Bokcaféet, men det är slut med det också nu. Som vanligt är VB småtrevligt, småfräckt. Det skall vara Vpk:s fristående organ. Mest är det partimedlemmar som skriver och de har alla förmågan att ställa sig bredvid och utifrån betrakta partiet och därtill hörande angelägenheter och möten. Egentligen är det ganska bekvämt - partiet består väl av alla sina medlemmar, eller?

Men, man läser de olika reportagen, mest med glädje. För min egen del skulle jag önskat mig en kvinnlig Lucifer också - finns dom? En Lucia, kanske eller Häxan, rentav?

Rapporten från Vpk-Skånes årskonferens fick mig att tänka på biskopen Gärtner. Kanske för att jag skulle iväg till freds demonstrationen i Göteborg - som väl rapporteras av därför utsänd? Det enda som hade störst mig var att denne trångsynte kvinnoprästfien hade undertecknat kallelsen till mötet. Några som borde ha undertecknat var alla de Vpk-kamrater i Göteborg som dragit en mycket stor del av lasset med organisationen - jämför väl roll i folk-kampanjen. Jag brukar inte yttra mig i klerikala sammanhang, men ska det vara präster ska det vara kvinnor också. Religionshistoria lider av samma brister och förvanskningar som annan historia: kvinnotorka, om man så får uttrycka det. Historia tilläts skrivas av män för män, bestämde männen. Mina rättvisekrav tar dock slut inför kvinnlig tronföljd. Och kvinnlig värnplikt.

Men till årskonferensen. Rapporten innehöll mycket om männens debattinlägg. Det fanns kvinnor som yttrade sig. Ja, de tog plats i talarstolen också - som en hel karl! Men det är roligast, fortfarande, att skildra saker som en match, en tävling, där man kan heja på den som tvälar bäst. Typiskt manligt och för all del lite pikant. I större sammanhang, hur mycket har inte denna prestationsångest förstört? Raserat många värden.

Det finns mycket positivt i verksamhetsplanen, nya intentioner, som om allt kan följas upp bådars gott. Därtill krävs att partidisciplinen får ge och ta, dvs återigen: partiet består av dess medlemmar. Positivt var också att det fördes på tal att bilda kvinnogrupper i lokalorganisationerna. Inga stadigvarande fraktionsbildningar, utan grupper som ska tjäna till stöd. Efter uppsvinget på 70-talet har kvinnorna gått ut i samhället och praktiserat sina erfarenheter från kvinnorörelsen med bra resultat: kvinnoforskning, Eiser och Algots, kvinnokultur m.m. Men de som är unga nu har inga på samma sätt livaktiga organisationer att göra lärospån i. Det är farligt i tider som dessa med stor arbetslöshet. Unga tjejer skaffar barn för att få någon identitet och kvinnornas tillkämpade positioner kan flyttas tillbaka. Vi måste ta ansvar även här, kvinnliga som manliga kamrater, i parti som i VB.

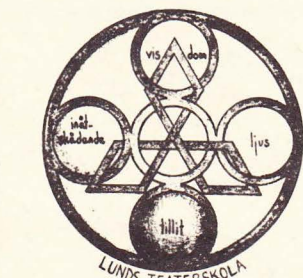
Karin Lentz

Lund får udda Teaterskola i höst

På söndag presenterade Lunds Teaterskola sig i stadsbibliotekets hörsal. Omramad av musik och teater samt tillfälliga kulisser till Hamlet (som senare uppfördes i hörsalen av en annan teatergrupp) fick informationen en närstämd och positiv atmosfär.

Teaterskolan startar i höst och är öppen för alla. Kurstiden är ett år och ges på halvtid, 4 tim/dag. I kursen ingår flera drama-laborativa moment men även mer sceninriktad träning. Till kursen ansluts också tillfälligt anlitade föreläsare och pedagoger, t ex i mim och dans.

För information om teaterskolan, ring Agneta 046/13 77 96.

Käre Lucifer!

Det är tur att man är en trogen VB-prenumerant och -läsare, annars hade läsekretsen blivit kroniskt felinformerad vad det gäller Miljöpartiet. Vi har klart redovisat vår åsikt om Västra Ringen både på debatten med Vpk (den blev av och var fin, men VB tyckte kanske inte den var värd en kommentar?) och på byalaget häromveckan (Miljöpartiet var där, men VBs utsände mätte ha nickat till när vi gjorde våra inlägg . . .). Ni har fått vårt program, såväl rikssom det lokala. Det räcker tydligen inte för att vi ska bli rättvist citerade och bedömda, så här har ni det en gång till:

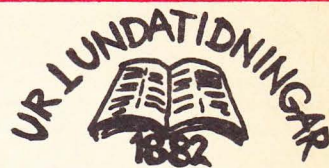
1. Miljöpartiet vill steg för steg minska bilismen till förmån för kollektiva färdmedel.
2. Vi är emot byggandet av nya trafikleder om de inte avsevärt förbättrar trafiksäkerheten och miljön. Om det klart kan visas att boendemiljön vid bla Fasanvägen skulle bli rejält mycket bättre om Västra Ringen byggdes, då - men endast då - kan vi tänka oss att rösta för den nya leden.
3. Avstängning av genomfarten på mellanringen och inre ringen är ett oavvisligt krav för att vi skall gå med på Västra Ringbygget. Detta garanterar en kraftigt minskad trafik genom bostadsområdena.
4. Om Västra Ringen byggs får den inte störa Højeåns dalgång. Av de hittills framförda alternativen är det i vår mening endast B (dvs den sydvästligaste sträckningen) som någorlunda skonar strövområdet.

Tyvärr kommer det kanske att sluta så här: Miljöpartiet och Vpk röstar mot Västra Ringen, eftersom de andra partierna inte går med på Miljöpartiets långtgående krav. Men miljövännerna i Lund får inte ge tappt. Kanske kan vi få centern att utöka sitt miljöintresse att gälla årets övriga 51 veckor, kanske kan vi spräcka den oheliga (?) alliansen mellan herrarna Rehn och Ryde.

Och du, Lucifer! Jag håller inte alls med dig om att vi är vaga eller outvecklade i vår syn på samhället. Tvärtom har vi ett långtidsperspektiv som andra partier (tyvärr inkl Vpk) saknar. Jag kommer att utveckla detta närmare i en insändare till SDS Lundadebatt. Väl mött där!

En sista fundering kring hur VB refererar de andra politiska partiernas åsikter: Visst är det gott när det svider i skinnet på motståndarna. Men om man tummar på sanningen, blir inte poängerna lite för lättköpta då?

med hälsningar från en skånsk bokskog
för Miljöpartiet i Lunds kommun
André de Richelieu

Född: En välskapad dotters lyckliga födelse ha vi glädjen tillkännagiva.
Lund d. 16 maj 1882.
Anna Wägner Sven Wägner
född Ekedahl

Med. kand. J. Schmidt, som föll ned från ett vindrum i gatan, befinner sig efter omständigheterna bättre.

Fredsmöte med Maria Bergom-Larsson

Ons. 26/5 kl 19 i stadsbibliotekets hörsal: »Protestera och överlev!». Om frysningsrörelsen i USA och vad vi kan göra i Sverige. Om JAS. Arrangörer: Svenska kvinnors Vänsterförbund, Int. Kvinnoförb. f. Fred o. Frihet (IKFF), Kvinno-centrum samt Kursverksamheten.

Bokcaféet

Vill du fynda?
billiga pärmar, tidskriftssamlare, hyllor, skrivbord m.m.
Kom då in på Bokcaféet
och se vad vi har kvar innan vi slänger det!

KU har ARBETSMÖTE må 24/5 kl 19 inför dygnsdemonstrationen »Arbete och bostad». På lokalen. Mkt viktigt. Fika.

KU har DYGNSDEMONSTRATION fre-lö 28-29/5 kl 16 till 16 på Märtenstorget. För rätten till arbete och bostad. Alla hjärtligt välkomna.

BLÅSORKESTERN har inte repetition sö 23/5 kl 19, men väl studiensammankomst hos Finn H, Kyrkog. 17. Vi lyssnar på blandad blåsorkestermusik på skiva. Ta med sådana, om du har.

KOMPOL. Kompol har möte må 24/5 kl 19.30, lokalen, Bredg. 28.

Denna veckas redaktionsutskott utgjordes av: Finn Hagberg, Kristina Lanthén och Olle Teleman. Bilder: Andrzej Ploski m fl.

Nästa veckas kontaktradaktör Jan Hinderson, tfn 12 71 26.